

Den, som guderne vil ødelægge, gør de først gal

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 21. august 2024

STEPHAN OSSENKOPP: Hej og velkommen til en ny udgave af vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 21. august 2024. Mit navn er Stephan Ossenkopp, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag. Jeg afløser Harley Schlanger, som I er mere bekendt med som vært for dette show. Hvis du gerne vil deltage i programmet, kan du sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det er dejligt at have dig med. Beskriv din vurdering af den aktuelle strategiske situation. Vi har to meget farlige brændpunkter: Det ene er den lejesoldat-ledede, lejesoldat-inficerede indtrængen i Kursk-regionen i Rusland, og Zelenskyj, Ukraines wanna-be-præsident, der opfordrer til, at NATO sender meget kraftigere våben, så han kan slå dybt ind på russisk territorium. Og den anden er selvfølgelig den stigende beskydning frem og tilbage mellem Israel og Hizbollah og andre styrker i Sydvestasien. Kan du give os en fornemmelse af, hvad disse brændpunkter betyder? Vi ved selvfølgelig alle, at de ikke er isolerede – de er en del af en meget større konflikt mellem en smuldrende vestlig elite og et andet system på vej op, nemlig BRIKS, som de fleste lande i det Globale Syd er ved at blive tiltrukket af. Hvad er din opfattelse af den nuværende situation?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg har allerede sagt mange gange, at de

næste tre til seks måneder nok er de farligste i menneskehedens historie, dybest set indtil USA's nye præsident er indsat, fordi jeg tror, det er en periode, hvor visse kræfter måske vil sikre sig, at præsidenten er den rigtige, hvad det så end betyder i den nuværende konstellation i USA.

Jeg synes, at situationen i Sydvestasien er helt forfærdelig, fordi Blinkens såkaldte penduldiplomati som forventet ikke førte til noget. Han rejste og havde dybest set kapituleret over for Netanyahu, som synes at være fuldstændig fast besluttet på ikke at indgå nogen aftale med Hamas, ingen våbenhvile, ingen politisk løsning, og på at forlænge krigen så længe som muligt. For hver gang der ser ud til at være håb om en aftale, denne gang formidlet af Qatar og Egypten, skifter han kurs og siger nu, at Israel, IDF, under ingen omstændigheder vil lade porten mellem Gaza og Egypten være ubevogtet, og endda en linje gennem Gaza i midten. Det er naturligvis helt uacceptabelt for Hamas, så nedslagtningen fortsætter. Og det er uudholdeligt, at dette foregår, og at hele verdenssamfundet tilsyneladende ser til, uden at der gribes effektivt ind, hvilket jeg tror er grunden til, at man forsøger at få FN-resolution 377V til at træde i kraft, hvilket betyder, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke kan løse situationen, så skal den forelægges for FN's Generalforsamling. Det forslag er efter min mening mere påtrængende end nogensinde.

Situationen omkring Ukraine og invasionen af Kursk-regionen tror jeg er en kortsigtet indsats, som mange kommentatorer siger, for at Ukraine kan demonstrere over for Vesten, at de stadig er i stand til at starte en offensiv. Det betyder ikke noget. Hvis man ser på kortet, er det bare et lillebitte område ved Ruslands grænse, og en italiensk militæranalytiker sammenlignede det med Wehrmachts offensiv i 1944, og det synes jeg er værd at overveje. Det førte ikke til nogen sejr for Wehrmacht, men forlængede blot krigen i en meget kort periode.

Jeg tror, at det kortsigtede potentiale for en optrapning

eksisterer. Flere britiske tænketanke siger, at vi ikke skal være bange for en optrapning, og de mener dybest set, at der ikke er nogen »røde linjer«, at det faktum, at Putin endnu ikke har reageret ved at smide atomvåben mod Ukraine, er beviset på, at der ikke er nogen røde linjer, og at den vedvarende bekymring for en optrapning blot er en måde at udøve selvfafskrækkelse på. Jeg tror, det er typisk britisk geopolitisk tænkning. Jeg er mere bekymret for den generelle tilstand i verden, især i Tyskland.

Der er en ny udvikling, som jeg synes, vi skal reflektere over, og det er, at Biden ifølge *New York Times* måske allerede i marts skrev under på en ny amerikansk atomar strategisk doktrin, som er tophemmelig: Den er så hemmelig, at den ikke engang findes elektronisk, kun angiveligt nogle få trykte eksemplarer, som er blevet givet til nogle af de mest betroede nationale sikkerhedseksperter og medarbejdere. Men det antages, ifølge disse meget begrænsede rapporter, at USA skal være forberedt og forberede sig aktivt på den samtidige atomare konfrontation med Rusland, Kina og Nordkorea. Årsagen er angiveligt, at de forventer, at det kinesiske atomare arsenal i løbet af få år vil matche Ruslands, og at USA er nødt til at imødegå det.

Jeg tror, at dette er kombineret med en anden interessant afspejling af den strategiske debat i USA, nemlig en artikel i *Foreign Policy* eller *Foreign Affairs*, et af de magasiner, der er tilknyttet Council on Foreign Relations, hvor der står, at USA bør trække sig ud af Europa, men at der skal bruges hårde ord for at overbevise europæerne om, at de selv skal finansiere opgraderingen af deres militære magt, og at der ikke er nogen fare for, at Rusland har til hensigt at overtage europæiske lande – hvilket er en forfriskende indrømmelse af sandheden – så jeg tror, at alt dette afspejler det faktum, at – hvad betyder det, hvis USA tilsyneladende siden marts har en atomar doktrin, som antager, at der snart, om få år, sandsynligvis vil komme en atomar konfrontation med Rusland,

Kina og Nordkorea samtidig, og at USA er nødt til at forberede sig på det.

Det dokument blev underskrevet allerede i marts. Det sætter kansler Scholz' beslutning om at acceptere USA's beslutning om at placere mellemdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og frem i et lidt andet lys: For det er naturligvis en del af forberedelserne til en kommende atomkrig. Og der er lige nu en meget interessant artikel i *Berliner Zeitung* i dag, som siger, at disse mellemdistancemissiler måske er forberedelsen til et halshugningsangreb mod Rusland.

Jeg tror, at det kræver meget mere analyse, men jeg mener ikke, at disse langtrækkende eller mellemdistance-missiler bør placeres i Tyskland, fordi det sætter Tyskland i en position, hvor det kan blive et mål. Jeg mener, at vi virkelig er nødt til at have en seriøs strategidiskussion i alle lande på planeten, og den bør starte med ideen om en udelelig sikkerhed, at man ikke kan sikre en del af arbejdet og sætte andre dele af verden i fare, ikke i en tid med atomvåben. Så min konklusion på alt dette er, at vi har påtrængende brug for en diskussion: Hvad er egentlig de enkelte landes reelle nationale sikkerhedsinteresser? Og jeg kan kun fortælle dig, hvad min overordnede konklusion er – jeg har foreslået dette for lang tid siden med ideen om en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten. Jeg tror, at vi er for tæt på en utilsigtet atomkrig, eller at tingene går helt galt: Se på de vedvarende provokationer. Så sent som i dag blev det rapporteret, at der var det største antal droneangreb rettet mod Moskva; tilsyneladende blev de alle slået tilbage, og ingen af dem gjorde nogen skade. Men der sker skridt for skridt den ene optrapning efter den anden, og jeg tror, at vi er nødt til omgående at gå i en anden retning.

OSSENKOPP: Infrastruktur, og især energiinfrastruktur, er selvfølgelig en del af en national sikkerhedsinteresse, og det bringer os til et spørgsmål fra en fast seer, som siger: »Fru

LaRouche, hvad mener du om den seneste historie om Nord Stream-rørledningerne? Det lyder som endnu et eventyr. Vil Tyskland virkelig skære ned på midlerne til NATO-operationen i Ukraine?»

ZEPP-LAROUCHE: Ikke med den nuværende »gadelygtekoalition«, som ser ud til bare at være et talerør for Washington og London. De har ingen egen vilje, ser det ud til. Der er et voksende oprør blandt befolkningen mod denne regering. Selv *Bildzeitung*, den tyske tabloidavis, har i dag flere sider, hvor de giver udtryk for, at denne regering må gå, hvad det så end betyder. *Bildzeitung* udgiver normalt kun sådanne linjer, hvis det er i den ene eller anden fraktion af de atlantiske magters interesse.

Jeg synes, at Nord Stream-historien er ved at blive meget interessant, for uanset hvad grunden var, så udsendte de tyske myndigheder denne historie om den såkaldte ukrainske dykkertræner, som angiveligt gjorde det hele fra en sportsyacht. En normal dykker kan ikke dykke ned på 80 meters havdybde og anbringe sprængstoffer på rørledningerne. Man har brug for et trykkammer, man har brug for helt andet udstyr. Så jeg tror ikke, at den historie er særlig troværdig.

Mere interessant er det, at *Wall Street Journal* havde historien om, at det kom fra en fest, hvor den tidligere chef for Ukraines militær Valerii Zaluzhnyi drak, og så besluttede et par officerer, at Zelenskyj var enig i det. Så fandt den hollandske efterretningstjeneste ud af det og fortalte det til CIA. CIA bad Zelenskyj om at stoppe det; Zelenskyj fortalte det til Zaluzhnyi, som ikke var enig i det. Jeg synes, at alt dette lyder meget usandsynligt. Men det faktum, at Hanning, den tidligere chef for den tyske udenrigsefterretningstjeneste, BND, derefter kom ud og sagde, at dette blev besluttet på højeste niveau mellem den polske præsident Andrzej Duda og Zelenskyj. Det skaber nu alle mulige interessante reaktioner, og en af dem er, at Alice Weidel, formand for AfD-partiet, kræver, at hvis det er tilfældet, så

skal Ukraine betale erstatning til Tyskland for den enorme økonomiske skade, som ødelæggelsen af rørledningerne har medført. Jeg mener, den tyske økonomi er i frit fald, så skaden er ikke kun de faktiske omkostninger ved den manglende gas fra rørledningen, men det geostrategiske skift, der var resultatet af det – nemlig at adskille Tyskland fra Rusland, hvilket man kan hævde er USA's langsigtede geostrategiske interesse. Det har forårsaget et frit fald i hele den tyske økonomi, så omkostningerne er faktisk meget, meget højere.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov krævede, at der nu skulle foretages en seriøs undersøgelse, fordi russisk ejendom tydeligvis også blev beskadiget. Så efter min mening er minimumskravet, at vi får en reel undersøgelse. Sahra Wagenknecht fra Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW) har nu krævet en officiel parlamentarisk undersøgelse. Hun er medlem af parlamentet, så jeg tror, det vil ske, og det vil være meget godt, fordi al infrastruktur i hele verden er i fare, hvis dette ikke bliver undersøgt, hvilket var et argument, der blev fremført mange gange af Kina. For disse rørledninger i Baltikum er blot nogle få ud af mange rundt omkring i verden.

Så for mig er Seymour Hersh's argument (at USA gjorde det – red.), stadig det mest sandsynlige, fordi han har givet så mange tekniske detaljer, og jeg har ikke hørt fra nogen andre af de såkaldte afsløringer, der kan matche det.

OSSENKOPP: Vi har flere spørgsmål på vej, og et af dem er et meget interessant, grundlæggende spørgsmål om intelligens og sandhed. Det er fra en logaritmisk litterær baggrund, og spørgeren siger: »Jeg har stor beundring for LaRouche-organisationens arbejde. Mit spørgsmål er, hvordan I analyserer store strategiske skift og udviklinger, for eksempel det ukrainske angreb på Kursk-regionen? Der er mange modstridende oplysninger om det. Hvordan afgør du, hvad der er ægte, og hvad der er misinformation? Og tror du, at det er et seriøst gennembrud i NATO's krig for at vælte Putin?«

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår den sidste del af spørgsmålet, så tror jeg det ikke, for Rusland har indtil videre, selv om krigen i Ukraine nu er mere end to år gammel og blodig og forfærdelig, ikke slået til med fuld kraft. Jeg tror, at Putin har vist en klar intention om ikke at lade denne konflikt komme ud af kontrol. Jeg tror, at de anerkender forsøget på at inddrage Rusland i noget, som man kan give Rusland skylden for, for derefter at fremmedgøre mange lande i det Globale Syd, som sympatiserer med Rusland. Så den mulighed ser jeg slet ikke.

Jeg synes, der er en anden meget interessant ting, og det er, at flere amerikanere – jeg tror, professor John Mearsheimer har den mest interessante, nemlig at gå ind i årsagerne til, at krigen i Ukraine fandt sted. I Tyskland må man ikke engang tænke det. Hvis man siger, at der er en forhistorie før Ukraine-krigen, risikerer man at blive straffet på alle mulige måder. Men jeg tror, at det endnu ikke er forbudt at citere en amerikansk professor, nemlig professor Mearsheimer. Og jeg vil ikke gentage dette argument af de grunde, jeg lige har sagt, men jeg vil gerne henvise vores seere og lyttere, nemlig dig, til selv at gå ind på [Mearsheimers blog](#) og se på den lange forhistorie, han giver om årsagerne til denne krig, og NATO's udvidelse, der er Ruslands sikkerhedsinteresser, som er de mest oplagte. Men gå ind på [Mearsheimers artikel](#) og se den selv.

Det, vi normalt gør, er først og fremmest, at når man ser på et lands hensigter, hvis man vil vide, hvad hensigten er, så må man tage hele historien, historien, en nations selvidentitet i betragtning; naturligvis de nuværende regeringer. Men også inddæmningerne, begrænsningerne, økonomisk, militært, politisk, kulturelt. Og så tror jeg, at man kan lave en prognose. Typisk er for eksempel det, min afdøde mand Lyndon LaRouche gjorde i 1960'erne, som stadig imponerer mig i dag, hvor han erkendte, at fremkomsten af rock-drugs-sex-modkulturen ville være den langsigtede erosion

af produktiviteten i den amerikanske økonomi.

Hvis man ser på 1960'erne, er der mig bekendt ingen, der har haft en lignende analyse, for det var dengang, hvor »flower power« og hippier var ekstremt »cool«, som man ville sige i dag. Folk syntes bare ikke, at der var nogen særlig fare ved det, det så meget sympatisk ud. Du ved, »flower power«, folk med blomster i håret, hvad kunne der være så skadeligt ved det? Men jeg tror, at Lyndon LaRouche erkendte, at kombinationen af stoffer naturligvis har en meget forfærdelig indvirkning på folks erkendelsesmæssige potentiale, at rock er kulturens bestialitet, at sindet bedøves, at den seksuelle såkaldte revolution ændrer identiteten af, hvad menneskelige relationer betyder, og han erkendte, at det ville have en meget ødelæggende indvirkning på økonomiens langsigtede produktivitet, fordi det ville have en tendens til at sænke befolkningens kognitive potentiale.

I dag kan vi se, at det er gået helt galt. Man ser på selvmordsraten blandt unge mennesker, stofmisbrug, det generelle kollaps af ekspertise inden for uddannelse og viden. Og så ser man på fortsættelsen af det paradigme, som blev sat i gang i 1960'erne, som i dag er det komplette, alt går, ingen standard, ingen regler længere i den sociale struktur; jo mere skørt, jo bedre, jo flere køn, jo bedre. Jeg tror, at man ved at evaluere den samlede kulturelle påvirkning af et samfund faktisk kan se, om der er en vis tendens til at frigøre det kreative potentiale i befolkningen, eller om det mindsker det og holder det tilbage. Der er alle disse faktorer, men jeg tror, at nøglen altid er en så omfattende, kulturel evaluering. Og så kan man faktisk afgøre, hvilken retning visse udviklinger tager.

OSSENKOPP: Du kan også gå ind på [hjemmesiden](#) for vores nyhedstjeneste, som Helga og jeg arbejder på dagligt, og du kan få en supplerende kopi i digital form, og så kan du holde dig opdateret.

Vi har et spørgsmål fra en amerikansk kontakt, som siger: »De sidste to møder i Den Internationale Fredskoalition har været inspirerende. Hvordan kan vi øge rækkevidden af det vigtige arbejde, I udfører? Jeg mener, at undertrykkelse af ytringsfriheden gennem censur og desinformation er den største trussel mod Amerika og underminerer det arbejde, I udfører. Hvordan bekæmper vi det?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jo flere organisatorer og jo flere frivillige, der reagerer på det, du siger, desto bedre. For selvom det er helt rigtigt, at vores arbejde bliver undertrykt – det har vi mange, mange eksempler på – så tror jeg, at det nemmeste er, at alle, der ser dette program og andre ting, vi laver, som IPC-mødet hver fredag, deler det med alle deres kontakter og lister på de sociale medier, og det tror jeg ville hjælpe meget. For hvis du lægger det ud på alle de forskellige platforme, hvis alle gør det, så tror jeg, at vi kan skabe noget af en sneboldeffekt.

Måske er der andre muligheder. Du kan give en donation, vi kan købe reklamer (det har vi ikke prøvet endnu). Men jeg synes, at du skal blive arrangør, hvis du synes, at det arbejde, vi udfører, er vigtigt, så vær med! Det er mit bedste råd. Og vi finder mange fælles aktiviteter.

OSSENKOPP: Der er en person, som faktisk identificerer sig selv som en tidligere fredselser fra 1960'erne, eftersom du lige har talt om hipsterne og »flower power«-generationen. Og han siger: »Jeg var ikke enig med LaRouche i alt, men han lagde i det mindste aldrig fingrene imellem, når han afslørede oligarkiets onde hensigter. I dag hører jeg mere og mere snak om oligarkiet og milliardærene end nogensinde før. Det ser ud til, at LaRouches budskab om det Britiske Imperium og dets forpligtelse til malthusiansk befolkningsreduktion er ved at trænge igennem.«

ZEPP-LAROUCHE: Det synes jeg også. Jeg har i de sidste par dage og uger haft flere oplevelser, hvor jeg talte med en

institutionel eller politisk kontakt, og de nævnte selv, at LaRouche havde fuldstændig ret, at han så og lød meget underlig på det tidspunkt, men at han bare havde et ekstremt profetisk syn, både på opløsningen af det neoliberale, vestlige system, som tydeligvis viser mange tegn på nød; men også at hans ideer bliver taget op ganske synligt og genkendeligt af BRIKS-landene, af landene i den Globale Majoritet i deres bestræbelser på at opbygge et nyt økonomisk system.

Så jeg kan kun sige, at det bedste, du kan gøre for din egen skyld, er at gå ind på [EIR's hjemmeside](#), gå ind på [LaRouche Legacy Foundation](#) og dens [LaRouche-bibliotek](#) og selv læse nogle af artiklerne eller se videoerne af de taler, han holdt: Nogle af dem er så absolut, betagende aktuelle, at man næsten skulle tro, at han holdt dem i går ved at beskrive nutidens problemer.

Så jeg tror, at i betragtning af at han har leveret løsninger, som stadig er de mest oplagte til at afhjælpe krigsfare, den økonomiske depression, faren for et finansielt sammenbrud; og så sent som i dag kom [Russ og Pam Martens' hjemmeside »Wall Street on Parade«](#) ganske interessant igen med ideen om, at den eneste måde, hvorpå man kan stoppe derivatboblen fra at eksplodere, er ved at gå tilbage til den oprindelige Glass-Steagall Act-bankopdeling fra Franklin D. Roosevelt. Det er tilfældigvis den første af [Lyndon LaRouches »fire love«](#), og disse fire love er absolut tiltrængte, hvis vi vil forhindre en eksplosion. Men mere fundamentalt, læs LaRouche: Den er så rig på historisk, filosofisk, strategisk og kulturel visdom – du vil ikke fortryde det.

OSSENKOPP: Hvis du ikke ved, hvor du skal starte, så tag hans bog [There Are No Limits to Growth](#)] i hans [\[Collective Works, Vol. I](#), som jeg synes er et godt udgangspunkt, især også for tidligere repræsentanter for 1960'ernes flower-power.

Vi har en person, der skriver i chatten under pseudonymet

»Quanta Down Light«, og spørgeren spørger: »Hvad er dine tanker om Kamala Harris med hensyn til at håndtere udfordringer med fred og det militærindustrielle kompleks? Vil hun give efter for den amerikanske krigsøkonomi?«

ZEPP-LAROUCHE: Kamala Harris var stort set i baggrunden i de sidste tre et halvt år. Man kunne ikke høre noget fra hende, man så ikke meget. Nu er hun pludselig den lysende stjerne i horisonten på grund af Bidens tilstand, eller snarere det faktum, at baglandet besluttede at skille sig af med ham. Du finder Kamala Harris overalt, på reklametavler, i videoer og i det hele taget i en enorm mængde. Cirkus Maximus er i gang i Chicago lige nu. Lad os se, om dette momentum kan fastholdes. Men jeg tror, det er meget tydeligt, at det var de store donorer, Wall Street og det militærindustrielle kompleks, der besluttede sig for at droppe Biden og trække hende op og skubbe hende i forgrunden. Så mulighederne for, at hun vil gøre meget anderledes end Biden-administrationen gjorde før, har jeg slet ikke noget håb om.

Og jeg har mere håb om, at der er uafhængige kandidater lige nu, som har en ganske voksende styrke: Den ene er Diane Sare, som stiller op til det amerikanske senat i New York, og Jose Vega, som stiller op til kongressen i Bronx CD15. Jeg tror, det er stemmer, som i den nuværende krise er meget, meget vigtigere, fordi de giver ideer til, hvordan vi kan komme ud af krisen. Jeg synes også, det er ret interessant, at Robert F. Kennedy, Jr. som tydeligvis ikke tror, at han har en chance for at vinde præsidentposten, dog kom med en udtalelse om, at hvis han blev præsident, ville han straks indkalde til en ny Bretton Woods-konference, som ville organisere en konference for et nyt Bretton Woods, der giver lige fordele til alle nationer, ikke som det første, der kun favoriserede de såkaldte industrialiserede nationer på bekostning af de såkaldte udviklingslande.

Det er nyttigt, at han bringer det på bane, for det er et emne, som hidtil kun vi og LaRouche har talt om, og nu læser

jeg, at han overvejer at slutte sig til Trump – det kunne være et betydeligt marginalt skift. Jeg synes, det er meget interessant. Men hvad angår Mellemøsten, tror jeg, at alle disse kandidater har brug for en snarlig forbedring.

Men jeg tror, at USA kræver, at mange mennesker i USA minder sig selv om, at USA blev grundlagt som en republik og ikke som et imperium. Det, som oberst Lawrence Wilkerson sagde på Den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august, giver stadig genlyd i mit sind og mine ører, da han sagde, at alle imperier går under i sidste ende, men han sagde, at USA er det første, som har potentiale til at gå under med den, hele verden. Og det var en hurtig, chokerende og meget stærk udtalelse. Så jeg tror, at behovet for, at folk i USA tænker tilbage på deres oprindelse som republik, er mere påtrængende end nogensinde.

OSSENKOPP: Så hvis du vil undslippe Cirkus Maximus, som Helga lige har beskrevet, det demokratiske partis klovneshow, så kan du gå ind på X-konti for Diane Sare eller Jose Vega. Du kan sætte det ind eller for Jose Vega. Jeg tror, Diane når de 15.000, og Jose Vega endda de 80.000. Lad os tage det op, og der er masser af meget interessante interventionsvideoer at se.

Nu har vi endnu et spørgsmål; vi kan klare et eller to spørgsmål mere. Det ene kommer fra Ungarn, og det lyder: »Når økonomien i mange af EU-landene vedvarende går nedad, og regeringskoalitioner bliver mere og mere upopulære, ser du så et skift væk fra enstemmighed i Den Europæiske Union? Vil borgerne i Europa vedvarende tolerere at finansiere en krig, som ikke kan vindes? Forventer du en optrapning for at straffe Ungarn og Viktor Orbán, som kommer fra EU?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at retfærdigheden i systemet er, at hver af disse politikker, som tydeligvis er skadelige og ubehagelige, normalt har en meget sund tilbageslagseffekt. Så jeg tror, at EU's indsats, især [EU-Kommissionens formand]

Ursula von der Leyens indsats for at straffe premierminister Orbán, har en af disse tilbageslagseffekter: Nemlig at det viser alle de andre lande, som Slovakiet, selv Georgien (som ikke er med i EU, men er en del af Østeuropa), Bulgarien, men også i Italien og andre lande, at folk holder øje med dette, og jeg tror, at det underminerer EU's sammenhængskraft, og når man ser, at EU-Kommissionen så tydeligt bruger sin formodede magt til at straffe EU's egne medlemmer, så tror jeg ikke, at det er demokrati. Jeg synes ikke, det er demokrati. Det fremmer ikke samhørigheden i EU, det gør det stik modsatte.

Jeg tror, at Frankrig stadig er i kaos. De har endnu ikke været i stand til at danne en regering. Jeg tror, at Mélenchon forsøger at få Macron afsat – jeg tror ikke, at det kommer til at fungere, men det viser, at Frankrig er et kaos.

Den tyske regering er så upopulær, at man ikke kan tro det. Folk har virkelig fået nok af denne regering. Og om mindre end to uger er der valg i tre østtyske delstater, hvor » Gadelys«-koalitionspartierne [SPD, FDP og De Grønne] forventes at løbe panden mod muren. Og AfD og Wagenknecht-partiet vil sandsynligvis gå markant frem. Så det vil få betydning, ikke kun i de tre delstater, for det vil gøre enhver regering umulig uden enten AfD (hvilket de siger, at de ikke vil) eller Wagenknecht-partiet. Og Sahra Wagenknecht har gjort det til en betingelse at ændre politikken over for Ukraine og Rusland. Så jeg synes, det bliver meget, meget interessant, og jeg forventer, at der vil ske et skift med det valg.

Og jeg tror ikke, at EU vil være sådan her ret længe, for der vil være centrifugale tendenser hos folk, som mener, at det ikke er i EU's interesse bare at være et supplement til anglofæren.

OSSENKOPP: Det sidste spørgsmål, jeg vil stille, er fra en kontakt i Libanon, som spørger: »Er Pakistan med i Shanghai Cooperation Organization eller BRIKS? Jeg er overbevist om, at omstyrtelsen af Imran Khan var et State Department-CIA-MI6-

regimeskifte. Hvorfor er der stadig så lidt afsløring af dette?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, du har ret i den analyse. Der er faktisk flere internationale stemmer, der har sagt det, og som faktisk sætter kuppet i Pakistan i samme kategori som kuppet mod Sheikh Hasina i Bangladesh. Og mens vi på det strategiske niveau lige nu ser en utrolig indsats for at bevæge sig mod landene i BRIKS, de lande, der ønsker at blive en del af BRIKS, har man faktisk finansiell krigsførelse og farverevolutionsagtige destabiliseringer. Men jeg tror ikke, at det vil ændre tidens trend, for det er som om, at enhver sådan bevægelse, ethvert sådant skridt vil blive anerkendt af et voksende antal lande. Jeg kan nævne som eksempel, at Burkina Faso, Niger og Mali lige har protesteret til FN over, at Ukraine støtter terrorister i deres egne lande! Det er en ny udvikling, og jeg tror, at den offentlige bevidsthed om sådanne geostrategiske manøvrer vil blive mere indlysende.

Jeg ville dog ikke fortælle dig min dybeste overbevisning, hvis jeg ikke sagde, at vi befinder os i den farligste periode i menneskehedens historie nogensinde. Jeg tror, at vi kan udslette os selv gennem en atomkrig, og det er derfor, vi er nødt til at blive ved med at opbygge en fredsbevægelse. Vi må forene fredsbevægelsen: Kom til vores ugentlige diskussion i Den Internationale Fredskoalition på fredag kl. 17.00 dansk tid, kl. 11.00 amerikansk østtid, og vær med til det. Hjælp os med at få det til at vokse, for det er der, vi diskuterer alternativer, og hvad vi skal gøre for virkelig at forhindre den største katastrofe, der kan opstå, nemlig en atomar tredje verdenskrig.

Vi bør bevare vores optimisme: Jeg tror, at den menneskelige art i bund og grund er god. Jeg tror, at potentialet for at finde en løsning på kreativitets- og fornuftsniveau bestemt er til stede, men det kræver en masse mennesker med god vilje, mennesker, der vil organisere sig og slutte sig til vores kræfter. Det er det, jeg vil bede jer om at gøre.

OSSENKOPP: Og hvordan du kan blive medlem af IPC, kan du se i videobeskrivelsen nedenfor. I mellemtiden kan du også se videoen fra sidste uges IPC-møde: »På tærsklen til verdenskrig taler vi ud uden frygt«. Der var mange stærke stemmer, bl.a. Scott Ritter og andre. Det var alt for i dag. Vil du give os et udblik til det næste IPC-møde, som finder sted fredag den 23. august?

ZEPP-LAROUCHE: Vi får besøg af flere fredsaktivister fra Sydvestasien, både palæstinensere og israelere. Vi vil helt sikkert diskutere faren for det første og det fjerde tillæg til den amerikanske forfatning. Jeg tror, at Scott Ritter kommer igen. Jeg tror, vi har et lignende problem med ytringsfriheden i de europæiske lande, hvor tanke-, presse- og meningsfriheden er under angreb. Så der vil også være meget interessante talere denne gang.

OSSENKOPP: Mange tak, fordi du kom, og tak, Helga. Vi ses på fredag kl. 11.00 amerikansk østtid og kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og jeg håber, at I alle har klaret de to tyske accenter godt!